

Otrdiena, 2008. gada 15. janvāris

24. uzsver nepieciešamību dalībvalstīm rīkoties koordinēti, ieviešot mērķpasākumus pārrobežu zaudējumu segšanai kāda uzņēmumā vai grupā; atgādina, ka ir nepieciešama ciešāka nodokļu jautājumu koordinēšana dalībvalstu starpā, un aicina Komisiju uzņemties aktīvu lomu;
25. atbalsta Komisijas centienus izveidot visai ES kopēju konsolidētu uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB); atzīmē, ka KKUINB nodrošinās lielāku pārredzamību un efektivitāti, ļaujot uzņēmumiem darboties saskaņā ar vieniem un tiem pašiem noteikumiem gan pašu valstī, gan ārvalstīs, radot vienādus konkurences apstākļus un palielinot ES uzņēmumu konkurētspēju, palielinās pārrobežu tirdzniecības un ieguldījumu apjomu, tādējādi radot nosacījumus, lai pilnībā baudītu priekšrocības, ko attiecībā uz ieguldījumiem un izaugsmi sniedz iekšējais tirgus, turklāt būtiski samazinās administratīvo slogu un atbilstības izmaksas, kā arī nodokļu nemaksāšanas un krāpšanas iespējas;
26. atgādina, ka KKUINB paredz kopīgus noteikumus attiecībā uz nodokļu bāzi un nekādi neskar dalībvalstu brīvību arī turpmāk noteikt pašām savas nodokļu likmes;
27. atzinīgi vērtē Komisijas ieceri sākt KKUINB piemērošanu pat ciešākas sadarbības kontekstā; tomēr norāda, ka šis ir otrais labākais risinājums, jo, nepastāvot vispārējai ES mēroga sistēmai, var daļēji mazināties pārredzamības un zemāku administratīvo izmaksu sniegtas priekšrocības;
28. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Kopienas stratēģija veselības aizsardzībai un drošībai darbā 2007.—2012. gadam

P6_TA(2008)0009

Eiropas Parlamenta 2008. gada 15. janvāra rezolūcija par Kopienas stratēģiju veselības aizsardzībai un drošībai darbā 2007.—2012. gadam (2007/2146(INI))

(2009/C 41 E/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu (COM(2007)0062) "Darba kvalitātes un produktivitātes uzlabošana: Kopienas stratēģija par drošību un veselības aizsardzību darbā 2007.—2012. gadam", kā arī šo paziņojumu papildinošos Komisijas dienestu darba dokumentus (SEC(2007)0214), (SEC(2007)0215), un (SEC(2007)0216),
- ņemot vērā EK līgumu un jo īpaši tā 2., 136., 137., 138., 139., 140., 143. un 152. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu⁽¹⁾ un jo īpaši tās 27., 31. un 32. pantu,
- ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) konvencijas un ieteikumus saistībā ar veselības aizsardzību un drošību darbā,
- ņemot vērā Padomes 1989. gada 12. jūnija Direktīvu 89/391/EEK par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā⁽²⁾ (pamatdirektīva), un tās atsevišķās direktīvas,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. septembra Direktīvu 2000/54/EK par darba ņēmēju aizsardzību pret risku, kas saistīts ar bioloģisku vielu iedarbību darbā vietā⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 20. jūnija Direktīvu 2007/30/EK, ar kuru groza Padomes Direktīvu 89/391/EEK, tās atsevišķās direktīvas, kā arī Padomes Direktīvas 83/477/EEK, 91/383/EEK, 92/29/EEK un 94/33/EK, lai vienkāršotu un racionalizētu ziņojumus par praktisko īstenošanu⁽⁴⁾,

---

⁽¹⁾ OV C 303, 14.12.2007., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 183, 29.6.1989., 1. lpp.⁽³⁾ OV L 262, 17.10.2000., 21. lpp.⁽⁴⁾ OV L 165, 27.6.2007., 21. lpp.

Otrdiena, 2008. gada 15. janvāris

- ņemot vērā prezidentvalsts secinājumus pēc Eiropadomes 2007. gada 8.—9. marta sanāksmes,
  - ņemot vērā savu 2002. gada 23. oktobra rezolūciju par Kopienas stratēģiju veselības aizsardzībai un drošībai darbā 2000.—2006. gadam⁽¹⁾,
  - ņemot vērā savu 2005. gada 24. februāra rezolūciju par veselības aizsardzības un drošības veicināšanu darba vietās⁽²⁾,
  - ņemot vērā savu 2006. gada 6. jūlija rezolūciju, kurā iekļauti ieteikumi Komisijai par Eiropas veselības aprūpes darbinieku aizsardzību pret asins saindēšanos no injekciju adatu ievainojumiem⁽³⁾,
  - ņemot vērā savu 2007. gada 23. maija rezolūciju par pienācīgas kvalitātes nodarbinātības veicināšanu visiem⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā savu 2007. gada 13. novembra rezolūciju par Kopienas statistiku par sabiedrības veselību un veselības aizsardzību un drošību darbā⁽⁵⁾,
  - ņemot vērā savu 2007. gada 29. marta deklarāciju par C hepatītu⁽⁶⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu, kā arī Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A6-0518/2007),
- A. tā kā no vispārējo rezultātu, darba kavējumu, personāla mainības radītāju, darbinieku motivācijas, uzlabota korporatīvā tēla un ražīguma viedokļa pastāv pozitīva saistība starp veselības aizsardzības un drošības standartiem darba vietā un finansiālo stāvokli;
- B. tā kā visvairāk konkurētspējīgajām tautsaimniecībām ir vislabākie rādītāji saistībā ar veselības aizsardzību un drošību darbā un ka augsts veselības aizsardzības un drošības līmenis labvēlīgi ietekmē publiskās finanses, jo tiek gūti ietaupījumi sociālās drošības jomā un panākts augstāks ražīgums; tā kā veselības un drošības aizsardzība ne tikai uzlabo ražīgumu, rezultātus un darba ņēmēju labklājību, bet arī rada ietaupījumus tautsaimniecībai un sabiedrībai kopumā;
- C. tā kā darbinieku labākai aizsardzībai ir nepieciešams veikt vairāk pētījumu par atsevišķu nodarbinātības veidu ilgtermiņa ietekmi uz veselību, jo dažas slimības parādās tikai vairākus gadus pēc šo slimību izraisīto darbību veikšanas;
- D. tā kā pastāv bažas par to, ka nelaimes gadījumu darba vietā un arodslimību samazināšanās nav vienmērīga, jo dažās darbinieku kategorijās (piemēram, migranti, darbinieki ar nestabiliem darba līgumiem, sievietes, gados jauni un veci darbinieki), dažos uzņēmumos (galvenokārt mazos un vidējos uzņēmumos (MVU) un mikrouzņēmumos), dažās darbības jomās (īpaši celtniecībā, zivsaimniecībā, lauksaimniecībā un transporta jomā) un dažās dalībvalstīs nelaimes gadījumu darba vietā un arodslimību rādītāji būtiski pārsniedz vidējos ES rādītājus;
- E. tā kā darbinieku veselības un drošības aizsardzības pasākumiem vajadzētu būt neatņemamai uzņēmējdarbības kultūras sastāvdaļai un tā kā šai kultūrai vajadzētu būt cieši saistītai ar darbinieku un vadītāju apmācību mūža garumā;
- F. tā kā konsekventa darbinieku arodveselības un darba drošības aizsardzības kultūras ieviešana uzņēmumos varētu veicināt veselības aizsardzības un darba drošības procedūru ieviešanu birokrātiski neapgrūtinātā veidā un tādējādi nodrošināt efektīvu aizsardzību;
- G. tā kā atpūtas laikam ir ārkārtīgi būtiska nozīme, lai darbiniekiem nodrošinātu augsta līmeņa veselības aizsardzību un darba drošību;
- H. tā kā saskaņā ar SDO aprēķiniem Eiropas Savienībā 2006. gadā nelaimes gadījumos darba vietā un no arodslimībām miruši apmēram 167 000 cilvēku, un Komisijas paziņojumā par kvalitātes un ražīguma celšanu darbā norādīts, ka ik gadu apmēram 300 000 darbinieku dažādā mērā cieš no pastāvīgas invaliditātes;

(1) OV C 300 E, 11.12.2003., 290. lpp.

(2) OV C 304 E, 1.12.2005., 400. lpp.

(3) OV C 303 E, 13.12.2006., 754. lpp.

(4) Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0206.

(5) Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0501.

(6) Pieņemtie teksti, P6_TA(2007)0102.

Otrdiena, 2008. gada 15. janvāris

- I. tā kā patiesai veselības aizsardzības un darba drošības stratēģijai jābūt balstītai uz šādiem instrumentiem, tos pareizi kombinējot: visu pušu pietiekama informētība, mērķtiecīga izglītība un apmācība, piemēroti profilakses dienesti un kampaņas, sociālais dialogs un darbinieku līdzdalība, atbilstoši tiesību akti un to īstenošana, noteiktām grupām, darbības jomām un uzņēmumu veidiem veltīta īpaša uzmanība, efektīvas inspekcijas un efektīvi, samērīgi un preventīvi sodi;
- J. tā kā vecāka gadagājuma darba ņēmējiem pēc iespējas ilgāk jāsauglabā laba veselība, darba spējas un nodarbinātības iespējas, un ir jāpielāgo attiecīgi pasākumi;
- K. tā kā inspekcijām ir svarīga nozīme, lai realizētu pastāvošos tiesību aktus un novērstu ekspluatāciju darba vietā, tādējādi veicinot pienācīgas kvalitātes nodarbinātības principus; uzskatot, ka inspektoru darbs jāatbalsta, īstenojot ciešāku sadarbību un informācijas apmaiņu starp inspektoriem un dalībvalstīm;
- L. tā kā riska novērtējumiem uzņēmumu līmenī jābūt nevis vienreizējiem, bet gan regulāri veicamiem pasākumiem, kas jāpielāgo jauniem apstākļiem un/vai riskiem; tā kā riska novērtējumu neveikšana vai to neatbilstoša īstenošana ir pretlikumīga un ir viens no galvenajiem nelaimes gadījumu darbā un arodslimību izraisītājiem;
- M. tā kā nav pieejami statistikas dati par ugunsgrēku negatīvo ietekmi uz veselību un drošību darba vietā;
- N. tā kā veselības aprūpē nodarbinātie darba ņēmēji ir pakļauti riskam inficēties ar vairāk nekā 20 dzīvībai bīstamiem vīrusiem, tostarp ar B hepatītu, C hepatītu un HIV/AIDS;
- O. tā kā viens no Lisabonas stratēģijas uzdevumiem ir panākt, ka līdz 2010. gadam nodarbinātības līmenis sasniedz 70 % un ka sieviešu nodarbinātības līmenis sasniedz 60 % un vecāka gadagājuma darba ņēmēju nodarbinātības līmenis — 50 %, un tā kā darba ņēmēji, kuri cieš no hroniskām vai ilgstošām slimībām, bieži neatgriežas darbā, lai gan tiek uzskatīts, ka viņu veselības stāvoklis ļauj strādāt, un tā kā tie, kas atgriežas, bieži saskaras ar dažāda veida diskrimināciju, piemēram, ienākumu samazināšanu, un tā kā šī situācija īpaši skar vēža slimniekus, jo jaunākie pētījumi liecina par to, ka viena piektdaļa krūts vēža slimnieču neatgriežas darbā, kaut gan viņas būtu spējīgas strādāt;
- P. tā kā neoficiālajā, nenodrošinātājā darba tirgū sievietes ir nodarbinātas lielākā skaitā nekā vīrieši, un tam neizbēgami ir būtiska ietekme uz veselības aizsardzības un drošības nosacījumiem, kas saistīti ar šo nodarbinātību;
- Q. tā kā sievietes un vīrieši neveido viendabīgu grupu un tādēļ stratēģijas un pasākumi, kuru mērķis ir uzlabot drošību un veselības aizsardzību darba vietā, ir īpaši jāpielāgo noteiktām darba vietām, ievērojot, ka dažu faktoru ietekme uz vīriešiem un sievietēm var būt atšķirīga,
1. atzinīgi vērtē Komisijas tālejošo mērķi visā ES vidēji par 25 % samazināt nelaimes gadījumu skaitu darba vietās; atzīst, ka šis rādītājs dažādās valstīs var būt atšķirīgs, ņemot vērā atšķirīgo sākumstāvokli, taču uzskata, ka tomēr ir svarīgi paredzēt skaidrus un mērķtiecīgus pasākumus, to īstenošanas grafiku un finanšu saistības, lai vēlāk varētu veikt salīdzinājumu un novērtējumu; ņemot vērā šādu pasākumu, grafiku un apņemšanās trūkumu, aicina Komisiju iesniegt Parlamentam ziņojumu par progresu tās stratēģijas 2007. līdz 2012. gadam īstenošanas vidusposmā;
  2. aicina Komisiju un dalībvalstis pienācīgi ņemt vērā ne vien dalībvalstu starpā, bet arī pašās dalībvalstīs pastāvošo nevienlīdzību un mudina uzņemties saistības mazināt šo nevienlīdzību;
  3. atzīmē Komisijas priekšlikumu gadījumā, ja nav iespējams realizēt saistošus tiesību aktus vai tie ir nepiemēroti, izmantot nesaistošus instrumentus, tādējādi ļaujot dalībvalstīm elastīgi izvēlēties risinājumus, ar kuriem šo valstu specifiskajos apstākļos ir iespējams panākt vislabākos rezultātus attiecībā uz veselību un drošību;

Otrdiena, 2008. gada 15. janvāris

4. atzinīgi vērtē to, ka Komisija lielu uzmanību pievērš normatīvās vides vienkāršošanai un administratīvā sloga samazināšanai, un uzsver, ka vienkāršošana ne tikai sniedz lielāku labumu iedzīvotājiem, bet arī palīdz darba devējiem un darbiniekiem pievērsties veselības aizsardzības un drošības jautājumu praktiskai risināšanai, tādējādi nodrošinot labākus rezultātus saistībā ar veselību un drošību; uzskata, ka vissvarīgākā nozīme piemīt tam, lai šī vienkāršošana nekādā gadījumā nemazinātu darba ņēmējiem paredzētās aizsardzības līmeni;
5. aicina Komisiju tās stratēģijā par prioritārām uzskatīt tās darbības jomas un/vai nozares, kuras ir saistītas ar īpašiem riskiem (piemēram, metālapstrāde, celtniecība, enerģētika, mežsaimniecība utt.);
6. aicina Komisiju ciešāk iesaistīt šajā procesā Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūru (OSHA), un lūgt šo aģentūru sagatavot novērtējumu par to, kurās nozarēs ir vislielākais nelaimes gadījumu darbā un arodslimību risks un kā efektīvi novērst šādu risku;
7. uzskata, ka Komisija pievērš izcilu uzmanību atbalsta sniegšanai MVU, lai tie varētu pildīt savas saistības attiecībā uz veselības aizsardzību un drošību, un pilnībā atbalsta Komisijas pieeju;
8. pauž nožēlu par to, ka Komisijas ziņojumā nav informācijas par mērķiem saistībā ar arodslimību samazināšanu, tomēr izprot arodslimību novērtēšanas grūtības; tādēļ aicina Komisiju pārskatīt pašreizējo statistikas procedūru izmantošanu un īstenošanu, lai pareizi noteiktu un novērtētu arodslimības, jo īpaši ar profesionālo darbību saistītus vēža saslimšanas gadījumus, un lai definētu mērķus to ierobežošanai; aicina Komisiju izskatīt iespēju aizstāt Komisijas Ieteikumu 2003/670/EK par Eiropas grafiku arodslimību novēršanai⁽¹⁾ ar direktīvu;
9. uzsver, ka, risinot jautājumus par veselības aizsardzību un drošību darbā, ir jāņem vērā dzimumu aspekti un atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu, kurā aicināts izstrādāt unikālas metodes, lai novērtētu ietekmi uz veselību un drošību darbā, ņemot vērā dzimumu specifiku; tomēr kritiski vērtē to, ka Komisija nav pienācīgi ņēmusi vērā dzimumu jautājumus savā paziņojumā vai ietekmes novērtējumā;
10. aicina Komisiju novērtēt, vai Kopienas līmenī ir pieejami pa dzimumiem sadalīti statistikas dati par slimībām, kas saistītas ar nodarbinātību un ir nāvējošas, kā arī tām arodslimībām, kas neizraisa nāvi;
11. mudina dalībvalstis īstenot spēkā esošās direktīvas par drošību un veselības aizsardzību darba vietā, pievēršot lielāku uzmanību dzimumu jautājumam, un novērtēt šo direktīvu ietekmi uz dzimumiem;
12. uzsver, ka darbinieku rehabilitācija un reintegrācija pēc veselības stāvokļa pasliktināšanās vai nelaimes gadījuma darbā ir ļoti svarīga, un tāpēc atzinīgi vērtē to, ka valstu stratēģijās rehabilitācijai un reintegrācijai ir pievērsta īpaša uzmanība; ir svarīgi, lai valdības savās veselības aizsardzības un drošības stratēģijās paredzētu prasību saglabāt darbavietas (ar apmācības, uzdevumu pārdales utt. palīdzību) cilvēkiem, kuri profesionālās dzīves laikā ir pārcietuši fizisku vai garīgu slimību;
13. aicina Komisiju ievākt vairāk rādītāju un datu par darba ņēmējiem, kuri cieš no hroniskām slimībām, un analizēt viņu darba apstākļus, kā arī sagatavot hartu par vēža slimnieku un ar citām hroniskām slimībām sirgstošu cilvēku tiesību aizsardzību darba vietā, lai tādējādi uzņēmumiem uzliktu par pienākumu nodrošināt, ka slimnieki var turpināt darbu ārstēšanās laikā un pēc izveseļošanās atgriezties darba tirgū;

⁽¹⁾ OV L 238, 25.9.2003., 28. lpp.

Otrdiena, 2008. gada 15. janvāris

14. pauž nopietnas bažas par pārlieku lielo nelaimes gadījumu skaitu pagaidu, īslaicīgo un mazkvalificēto darba ņēmēju vidū, jo dažās dalībvalstīs tas ir vismaz divreiz lielāks nekā nelaimes gadījumu skaits citu nodarbināto darba ņēmēju vidū, un vienlaikus atzīst, ka pastāv saikne starp šīm nodarbināto kategorijām un nodarbinātību tādās nozarēs, kas saistītas ar lielāku risku, piemēram, celtniecības nozarē; uzsver, ka Padomes 1991. gada 25. jūnija Direktīva 91/383/EEK, kas papildina pasākumus, kuru mērķis ir veicināt uzlabojumus darba drošībā un veselības aizsardzībā attiecībā uz darba ņēmējiem, kas pieņemti darbā uz noteiktu laiku vai arī īslaicīgā darbā⁽¹⁾, nosaka, ka attiecībā uz arodveselību pagaidu darbiniekiem parasti ir tādas pašas tiesības kā darbiniekiem, kuriem līgums ir uz nenoteiktu laiku, tomēr direktīvā nav noteikti speciāli mehānismi, kuri ļautu šo principu īstenot praksē; aicina Komisiju steidzamā kārtā izskatīt šīs nepilnības;

15. turklāt konstatē, ka tiek noslēgts arvien vairāk netipisku darba līgumu, un uzsver, ka šo līgumu nosacījumi nedrīkst apdraudēt darba ņēmēju un līgumslēdzēju veselību un drošību;

16. aicina ieviest pasākumus, lai uzraudzītu, kā tiek ievērotas sieviešu tiesības saistītā ar drošību un veselības aizsardzību netipiskās darba vietās, piemēram, to sieviešu tiesības, kuras aprūpē slimniekus mājās;

17. aicina Komisiju un dalībvalstis pilnībā ņemt vērā demogrāfisko izmaiņu ietekmi uz veselības aizsardzību un drošību darbā; īpaši aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt profilaktiskos pasākumus un noteikt pasākumus fizisko spēju samazināšanās kompensēšanai, izmantojot ergonomiku un darba vietas projektēšanu, kā arī pasākumus un stimulus vecāka gadagājuma darbā ņēmēju motivācijas, spēju un veselības saglabāšanai;

18. atzīmē zinātniski pierādīto saikni starp pieaugošo stresu darba vietā un tā izraisītajām slimībām, jo īpaši hroniskām slimībām, sirds un asinsvadu slimībām, kā arī muskuļu un skeleta sistēmas traucējumiem;

19. uzskata, ka ir sevišķi svarīgi nodrošināt spēkā esošo juridisko instrumentu, kas saistīti ar veselības aizsardzību un drošību darbā, labāku piemērošanu, un tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis izmantot visus rīcībā esošos līdzekļus, lai sasniegtu šo mērķi; vēlams izskatīt šādus pasākumus —

- a) prasību minimums saistībā ar profilakses dienestu un darba inspekcijas kvalitāti;
- b) stingrākas sankcijas;
- c) labāks tiesību aktu ieviešanas novērtējums;
- d) paraugprakses apmaiņa;
- e) profilakses kultūras un agrīno brīdinājuma sistēmu pastiprināta veicināšana, tostarp plašāka sabiedrības piekļuve informācijai par darba un drošības apstākļiem darba vietā;
- f) darba ņēmēju labāka iesaistīšana darba vietā;
- g) darbinieku stimulēšana pildīt pienākumus darba drošības un veselības aizsardzības sfērā;
- h) sociālajā dialogā panākto vienošanos pastiprināta izmantošana;

20. uzskata, ka Komisijai ļoti trūkst resursu, lai pienācīgi pārbaudītu, vai pieņemtās direktīvas par darba drošību ir efektīvi transponētas un ieviestas; uzskata, ka Komisijai jāizmanto visi tai pieejamie līdzekļi, tostarp plašāk jāizmanto pārkāpumu tiesvedība;

21. atzīmē, ka arodveselības un darba drošības aizsardzībai vienādā mērā jāattiecas uz visiem darba ņēmējiem Eiropas Savienībā, ka šādas aizsardzības pamatā ir fiziskās neaizskaramības pamattiesības un ka izvairīšanās no tiesību aktu piemērošanas arodveselības un darba drošības aizsardzības jomā negatīvi ietekmē darba ņēmēju veselību un iespēju līdztiesību un var izraisīt attiecīgo standartu pavājināšanos (*race to the bottom*);

(¹) OV L 206, 29.7.1991., 19. lpp.

Otrdiena, 2008. gada 15. janvāris

22. aicina Komisiju attiecībā uz ietekmes novērtējumiem par veselību un drošību darba vietā uzņemties tādas pašas saistības kā uz ietekmes novērtējumiem saistībā ar vidi;

23. uzskata, ka darba inspekcijas ir būtiska ar veselības aizsardzību un drošību saistīto tiesību aktu īstenošanas sastāvdaļa;

a) tādēļ aicina Komisiju:

- i) piešķirt Vecāko darbs inspektoru komitejas (*SLIC*) efektīvas darbības nodrošināšanai nepieciešamos resursus, pirms tam veicot darbības efektivitātes un līdzekļu lietderīga izmantojuma iespēju novērtējumu;
- ii) turpināt attīstīt zināšanu apmaiņas sistēmas, lai nodrošinātu efektīvu reakciju uz informācijas un sadarbības pieprasījumiem;
- iii) uzsākt pētījumus, kuru mērķis — novērtēt *SLIC* ierosināto inspekciju efektivitāti un ietekmi, lai noteiktu kopīgus kvantitatīvos un kvalitatīvos mērķus, tādējādi veicinot inspicējošo iestāžu izmantošanu, jo tās var atvieglot efektīvas un iedarbīgas veselības aizsardzības un drošības kultūras izveidi darba ņēmēju vidū;
- iv) izstrādāt dalībvalstu inspekcijas sistēmu novērtēšanas veidus un līdzekļus, piemēram, izveidojot rezultātu tabulu (*scoreboard*);

b) un aicina dalībvalstis:

- i) nodrošināt valstu inspekcijas iestādēm pietiekami daudz darbinieku un finanšu resursus;
- ii) atbilstoši SDO ieteikumiem palielināt darba inspektoru īpatsvaru, nodrošinot vismaz vienu inspektoru uz 10000 darbiniekiem;
- iii) paaugstināt darba inspektoru kvalifikāciju, paredzot vairāk daudznozaru apmācības iespēju tādās jomās kā psiholoģija, ergonomika, higiēna, vides riski un toksikoloģija;
- iv) koncentrēt pārbaudes uz prioritārām jomām, nozarēm un uzņēmumiem, kuros ir paaugstināts nelaimes gadījumu risks un kuros ir plaši pārstāvētas mazāk aizsargātas grupas, piemēram, migrējošie darbinieki, pagaidu darba aģentūru norīkotie darbinieki, mazāk kvalificētie darbinieki, kā arī gados jauni un vecāka gadagājuma darbinieki;

24. atzīst, ka profilaksei ir sevišķi svarīga nozīme, un aicina Komisiju tās stratēģijā:

- a) nodrošināt, ka darba devēji izprot savu pienākumu ikvienā darbavietā paredzēt atbilstošus profilakses dienestus un īsteno šo pienākumu, vienlaikus atzīstot, ka svarīgi ir arī tas, lai pašiem darba ņēmējiem būtu atbildīga attieksme pret savu veselību un drošību;
- b) veicināt to, ka profilakses dienesti ir daudznozaru dienesti, kuros tiek ievērota pamatdirektīvā 89/391/EEK paredzētā pasākumu hierarhija;
- c) uzsvērt, ka riska novērtējumam jābūt nepārtrauktam procesam, kurā pilnībā iesaistīti darbinieki, nevis vienreiz izpildāmam pienākumam;
- d) nodrošināt, ka profilaktiskos pasākumus, cik vien iespējams, īsteno darbavietā;
- e) nodrošināt, ka medicīniskā uzraudzība ir cieši saistīta ar profilaksi;
- f) regulāri pielāgot savus tiesību aktus veselības aizsardzības un darba drošības jomā, ņemot vērā tehnoloģisko attīstību;

25. uzsver, cik svarīgi ir, lai dalībvalstis valsts līmenī nodrošinātu bezmaksas piekļuvi tehniskajiem dokumentiem un standartiem, kas saistīti ar veselības aizsardzību un drošību darba vietā;

26. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumā iekļautos priekšlikumus par izglītību un apmācību un uzskata, ka tas ir viens no galvenajiem aspektiem, veidojot profilakses kultūru, un ka tam turklāt jābūt nepārtrauktam, darbavietas tehnoloģiskajiem apstākļiem pielāgotam procesam, kas attiecas arī uz tiem darba ņēmējiem, kuri atgriežas darbā pēc slimības vai karjeras pārtraukuma ģimenes aprūpes pienākumu dēļ;

Otrdiena, 2008. gada 15. janvāris

27. uzskata, ka darbaņēmējiem un veselības aizsardzības un drošības pārstāvjiem ir jānodrošina piemērota profesionālā izglītība un pārkvalifikācija veselības aizsardzības un darba drošības jomā, īpašu uzmanību pievēršot līgumdarbam, pagaidu darbam, nepilnas slodzes darbam, sievietēm un migrējošiem darbiniekiem; uzskata, ka šim nolūkam arī turpmāk jāizmanto dalībvalstu un ES līdzekļi;
28. uzskata, ka jānosaka darba devējiem pienākums piedāvāt nepilna laika un sezonas darbiniekiem medicīniskās apskates iespējas;
29. aicina Komisiju pilnībā izmantot Kopienas fondu (piemēram, Eiropas Sociālā fonda) līdzekļus, lai risinātu jautājumus, kas saistīti ar veselību un drošību (profilakse un profilakses kultūras attīstība, informētības veicināšana, profesionālā izglītība, mūžizglītība, darbinieku, kuri cietuši nelaimes gadījumos darbā vai sirguši ar arodslimībām, rehabilitācija un reintegrācija), un īpašu uzmanību pievērst MVU; aicina Komisiju piešķirt citus Kopienas līdzekļus (piemēram, Septītās pētniecības pamatprogrammas līdzekļi) un dalībvalstu līdzekļi jāpiešķir arodslimību zinātniskajai izpētei;
30. ņemot vērā paaugstināto darba vides risku kalnrūpniecības, metālu ieguves, dzelzs un tērauda rūpniecības un kuģu būvniecības nozarēs, uzskata, ka dalībvalstīm un Komisijai jāparedz pietiekami daudz līdzekļu nepieciešamajām investīcijām, lai garantētu drošību un veselības aizsardzību darba vietā;
31. lūdz dalībvalstis un Komisiju, izstrādājot dalībvalstu un Kopienas stratēģijas saistībā ar drošību un veselības aizsardzību darbā, izvēlēties sistemātisku pieeju, kurā tiek ņemti vērā dzimumu jautājumi, un aicina dalībvalstis un Komisiju, apkopojot statistikas datus, veicot apsekojumus un īstenojot pētījumus par drošību un veselības aizsardzību darbā, izmantot finansējuma iespējas, ko šiem mērķiem piedāvā PROGRESS programma, jo īpaši šīs programmas sadaļa, kas saistīta ar dzimumu līdztiesību;
32. aicina dalībvalstis izskatīt iespējas paredzēt finansiālus stimulus veselības aizsardzības un drošības darbā veicināšanai, jo īpaši nodokļu atvieglojumus vai to, ka konkursu uzaicinājumos priekšroka tiek dota drošiem uzņēmumiem un veselības un drošības ziņā sertificētiem uzņēmumiem, "prēmiju/sodu" (*bonus-malus*) principu ieviešanu attiecībā uz apdrošināšanas politiku un sociālās apdrošināšanas iemaksām, kā arī finansiālu stimulu ieviešanu novecojuša un nedroša aprīkojuma aizstāšanai;
33. turklāt ierosina dalībvalstīm apsvērt iespēju iekļaut valsts pasūtījuma līgumu piešķiršanas procedūrās atsevišķus veselības aizsardzības un darba drošības noteikumus;
34. ņemot vērā pašreiz notiekošās sociālās un ekonomiskās pārmaiņas, kas ietekmē un maina arī darba tirgu, aicina Komisiju veicināt labu nodarbinātības politiku un pienācīgas kvalitātes darba apstākļus un mudina darba devējus sekmēt veselīga dzīvesveida ievērošanu darba vietā, rīkojot arodveselības veicināšanas kampaņas, aizliedzot smēķēt darba vietā un izveidojot sistēmu, lai palīdzētu smēķējošiem darbiniekiem atmest smēķēšanu, un nodrošināt atbildības un politikas saskaņotību ar citām jomām, jo īpaši — ar sabiedrības veselības jomu;
35. aicina Komisiju ierosināt pārskatīt Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvu 92/85/EEK par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti⁽¹⁾;
36. uzskata, ka veselības problēmas, kas saistītas ar azbesta ietekmi, ir ļoti zināmas un ka Eiropas noteikumi saistībā ar azbestu ir pieņemami; uzsver, ka atbilstoši prognozēm turpmāko gadu laikā azbesta izraisīto slimību skaits Eiropā būs ļoti augsts; tāpēc aicina Komisiju organizēt uzklaušīšanu par to, kā cīnīties pret ievērojamām arodveselības un darba drošības problēmām, kas saistītas ar ēkās un citās konstrukcijās, piemēram, kuģos, vilcienos un iekārtās, esošo azbestu; aicina arī dalībvalstis izstrādāt valsts rīcības plānu pakāpeniskai azbesta izmantošanas pārtraukšanai, šajā plānā iekļaujot pienākumu atzīmēt azbestu ēku plānos un paredzēt azbesta drošu aizvākšanu;

(¹) OV L 348, 28.11.1992., 1. lpp.

Otrdiena, 2008. gada 15. janvāris

37. pauž nožēlu, ka, neskatoties uz Parlamenta atkārtotiem un konkrētiem pieprasījumiem, Komisija vēl gatavojas iesniegt Direktīvas 2000/54/EK grozījumu, lai risinātu jautājumu saistībā ar nopietniem riskiem, kam pakļauti veselības aprūpes darbinieki, strādājot ar adatām un asiem medicīniskiem instrumentiem; aicina Komisiju ātrāk pabeigt ietekmes novērtējumu saistībā ar konkursu Nr. 2007/S 139-171103 un aicina pieņemt atbilstīgus grozījumus līdz likumdošanas perioda beigām 2009. gada vidū, kas būtu saskaņoti ar tā iepriekšminēto rezolūciju par veselības aprūpes darbinieku aizsardzību no asins radītām infekcijām, kas radušās no adatu ievainojumiem; aicina Komisiju īstenot atbilstošus profilakses un uzraudzības pasākumus, lai mazinātu risku inficēties ar slimībām, kas izplatās ar asinīm, piemēram, C hepatītu;

38. aicina Komisiju uzņemties vadību, izstrādājot un panākot vienošanos par ES prakses kodeksu attiecībā uz infekciju, kas saistītas ar veselības aprūpi, novēršanu;

39. aicina Komisiju uzlabot veselības aizsardzību un drošību veselības aprūpes jomā, tostarp pansionātos, uzsākot pasākumus ar mērķi veicināt veselības aprūpes jomā strādājošo regulāras pārbaudes, lai agrā stadijā diagnosticētu slimības un uzsāktu ārstēšanu, tādējādi mazinot infekcijas, kas tiek iegūtas vai izplatās darbā, piemēram, MRSA (pret mecitilīnu rezistentais zeltainais stafilokoks);

40. atzinīgi vērtē prasību, lai dalībvalstis izstrādātu valsts stratēģiju; uzsver, ka valstu stratēģijām vajadzētu attiekties uz vienu un to pašu laikposmu un sākties vienā un tajā pašā gadā, lai tādējādi būtu vieglāk salīdzināt gan šīs stratēģijas, gan to rezultātus, un uzsver, ka to mērķiem vajadzētu būt skaidriem un izmērojamiem, turklāt galveno uzmanību jāpievērš MVU un mazāk aizsargātām grupām, kā migrējoši darbinieki, gados jauni un vecāka gadagājuma darbinieki, sievietes, pagaidu darba aģentūru norīkotie darbinieki un darbinieki invalīdi;

41. uzsver, ka ir ļoti svarīgi padarīt darba vietas pieejamas un drošas darbiniekiem invalīdiem, nodrošinot atbilstošus pielāgojumus, īpašām vajadzībām piemērotu speciālu aprīkojumu un medicīnas aprūpes pakalpojumus, kas cilvēkiem ar īpašām vajadzībām nepieciešami invaliditātes dēļ, tostarp pakalpojumus turpmāku invaliditātes risku mazināšanai un novēršanai;

42. lūdz gan Komisiju, gan dalībvalstis pilnībā piemērot un īstenot pamatdirektīvu un spēkā esošos veselības aizsardzības un drošības noteikumus, attiecinot tos uz visiem darba ņēmējiem neatkarīgi no šo darba ņēmēju juridiskā statusa, un veikt grozījumus spēkā esošajos tiesību aktos, ja tie nav pietiekami efektīvi attiecībā uz atsevišķām riska grupas profesijām, tostarp bieži novārtā atstātām darba ņēmēju kategorijām, piemēram, lauksaimniecībā nodarbinātām personām, veselības aprūpes darbiniekiem, profesionāliem šoferiem, māsasaimniecībā nodarbinātām personām, mājās strādājošiem un, ja nepieciešams, militārpersonām; tāpat aicina nodrošināt Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju⁽¹⁾, pilnīgu piemērošanu un īstenošanu; aicina Komisiju un dalībvalstis arī izskatīt visas iespējas attiecināt ES veselības un drošības noteikumus uz pašnodarbinātajiem un uz aizsargātu nodarbinātību, ko piedāvā invalīdiem;

43. aicina dalībvalstis rūpīgi izskatīt dažādos veselības un drošības riskus, ar kuriem saskaras strādājošās sievietes un vīrieši, un šo risku novēršanas nolūkā nodrošināt atšķirīgu sociālo un fizisko infrastruktūru;

44. uzsver, ka nepieciešamība analizēt riskus, ar kuriem saskaras sievietes un vīrieši, un veikt piemērotus pasākumus nenozīmē nedz aizsargājošu un atstumjošu politiku atkārtotu ieviešanu, nedz arī atšķirīgu darba pienākumu izveidošanu sievietēm un vīriešiem;

45. uzskata, ka, lai gan darba devējiem jāievēro pienākums garantēt darba drošību tikai attiecībā pret tām personām, ar kurām noslēgts juridiski saistošs darba līgums, tomēr darba devējus vajadzētu mudināt, ja iespējams, pārbaudīt arī savu apakšuzņēmumu un apakšuzņēmēju ķēdes īstenoto veselības aizsardzības un drošības politiku, lai tādējādi veselības aizsardzības un drošības politika kļūtu par daļu no uzņēmumu sociālās atbildības politikas;

(¹) OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

Otrdiena, 2008. gada 15. janvāris

46. gaida darba devēju un darbinieku apspriežu par muskuļu un skeleta sistēmas traucējumiem otrā posma rezultātus un aicina Komisiju izskatīt iespēju nākt klajā ar priekšlikumu attiecīgai direktīvai, ņemot vērā to, ka muskuļu un skeleta sistēmas traucējumu skaits palielinās un spēkā esošie tiesību akti nav atbilstoši, jo tie neaptver visas nodarbinātības situācijas un visus riskus, kas saistīti ar darba izraisītiem muskuļu un skeleta sistēmas traucējumiem; aicina pilnībā ņemt vērā zinātniskos principus;

47. gaida darba devēju un darbinieku apspriežu otrā posma rezultātus saistībā ar 2004. gada direktīvas par kancerogēnām vielām pārskatīšanu un uzskata, ka vēlams variants varētu būt grozīt direktīvu, tajā iekļaujot mutagēnas vielas un vielas ar toksisku ietekmi uz reproduktīvo funkciju, un ierosināt pārskatīt direktīvā norādītās kancerogēno vielu arodekspozīcijas saistošās robežvērtības, un noteikt jaunas robežvērtības dažām kancerogēnām un mutagēnām vielām un vielām ar toksisku ietekmi uz reproduktīvo funkciju, kuras direktīvā līdz šim vēl nav iekļautas;

48. atgādina, ka apdraudēta ir ne tikai fiziska darba strādnieku veselība un darba drošība; prasa veltīt vairāk uzmanības iemesliem, kas darba vidē var izraisīt garīgu slimību veidošanos, atkarību un garīgās veselības un psiholoģiskus apdraudējumus, piemēram, stress, uzmāksšanās, psiholoģiskais terors un vardarbība, turklāt pieprasa pievērst lielāku uzmanību darba devēju īstenotajai labas fiziskās un garīgās veselības veicināšanas politikai;

49. uzskata, ka ir svarīgi gan panākt labāku koordināciju ar Helsinkos izveidoto jauno Eiropas Ķīmikāliju aģentūru (ECHA), gan saskaņot un precizēt vairākus jautājumus, kuri radušies, mijiedarbojoties Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulai (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH)⁽¹⁾, un citām direktīvām par veselības aizsardzību darba vietā;

50. aicina Komisiju un dalībvalstis ņemt vērā, ka gan Kopienas stratēģija, gan REACH regula ir jāsteno vienlaikus, turklāt stratēģijai ir jābūt tādai, kas papildina REACH regulu attiecībā uz aizsardzību pret ķīmisko vielu radītu apdraudējumu un kas saistībā ar REACH īstenošanu nodrošina iespēju veicināt profilaktiskus pasākumus pret ķīmisku vielu radītiem apdraudējumiem darba vietā;

51. atzinīgi vērtē starp sociālajiem partneriem neseno noslēgto pamat nolīgumu par uzmāksanos un vardarbību darba vietā; tomēr pauž nožēlu par to, ka šajā nolīgumā nav skaidri aplūkots jautājums par trešo pušu vardarbību; tādēļ aicina sociālos partnerus apspriesties par šo jautājumu;

52. uzsver, ka daudziem pa Eiropu braucošajiem kravas automašīnu vadītājiem ir smagi darba apstākļi, jo trūkst atbilstošu atpūtas vietu, un uzsver, ka Regulas (EK) Nr. 561/2006⁽²⁾ par vadīšanas un atpūtas laikposmiem 12. pantā ir skaidri atzīts, cik svarīgi ir nodrošināt ES autoceļu tīklā pietiekamu daudzumu drošu un aizsargātu atpūtas vietu profesionāliem autovadītājiem; tāpēc mudina Komisiju pārraudzīt Parlamenta uzsāktu izmēģinājuma projektu par drošām transportlīdzekļu novietošanas zonām, ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumā⁽³⁾ ieteiktos pasākumus drošu un aizsargātu transportlīdzekļu novietošanas zonu nodrošināšanai;

53. aicina Komisiju veikt pētījumu par to, cik īstenojama un kādu labumu veselības aizsardzībai un drošībai darbā un visai sabiedrībai kopumā var sniegt prasība par to, lai visās jaunuzceltajās ēkās, kuras paredzēts izmantot kā darba vietas, tiktu uzstādīti ugunsdzēsāmie izsmidzinātāji, ja vien to uzstādīšana ir droša;

(1) OV L 396, 30.12.2006, 1. lpp.

(2) OV L 102, 11.4.2006., 1. lpp.

(3) OV C 175, 27.7.2007., 88. lpp.

Otrdiena, 2008. gada 15. janvāris

54. uzsver, cik svarīgs ir nepārtraukts dialogs starp visām ieinteresētajām pusēm, tostarp valsts iestādēm, darba devējiem, darba ņēmējiem, to pārstāvjiem un pilsonisko sabiedrību, jo šāds dialogs ir galvenais instruments augstu veselības aizsardzības un drošības standartu efektīvai izveidei; šāda dialoga rezultātā ir jāiegūst labākas zināšanas par patiesajiem riskiem, kuri apdraud darba ņēmēju veselību un drošību, kā arī par atsevišķu kategoriju darba ņēmēju īpašajām vajadzībām un prasībām uzņēmumu un nozaru līmenī, un jāīsteno paraugprakses apmaiņa;
55. mudina dalībvalstis, pieņemot lēmumus par drošību un veselības aizsardzību darbā, nodrošināt sieviešu pienācīgu pārstāvību visos līmeņos;
56. uzskata, ka uzņēmumu sociālā atbildība ir efektīvs instruments, lai uzlabotu konkurētspēju, garantētu labākus darba apstākļus un drošību dabā, kā arī labāku darba vidi, un šajā sakarībā mudina īstenot paraugprakses apmaiņu vietējā un valsts līmenī, kā arī ES dalībvalstu starpā un starptautiskā līmenī ar visas pasaules valstīm, un turpināt īstenot uzņēmumu sociālās atbildības principu, darot to brīvprātīgi, bet tomēr uzskatot to par uzņēmējdarbības attīstības stratēģijas neatņemamu sastāvdaļu;
57. uzskata, ka darbinieku pārstāvība ir būtiski svarīga, īstenojot veselības aizsardzības un drošības politiku jebkurā darba vietā; uzskata, ka jāņem vērā pozitīvā saistība starp veselības aizsardzības un drošības pārstāvju esamību darba vietā un labākiem rezultātiem, un aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt līdzdalību veicinošu pieeju un nodrošināt, lai pēc iespējas lielākam darbinieku skaitam būtu iespējams sazināties ar veselības aizsardzības un drošības pārstāvjiem;
58. uzskata, ka pārlietu ilgs darba laiks/nepietiekami ilgi atpūtas periodi ir viens no galvenajiem iemesliem palielinātam nelaimes gadījumu un slimību skaitam darba vietā un aicina nodrošināt pareizu līdzsvaru starp darbu un ģimenes dzīvi;
59. atzinīgi vērtē OHSА un Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda līdz šim paveikto darbu un uzskata, ka nepieciešams pilnībā izmantot šo organizāciju pieredzi un iespējas; uzskata, ka šīs organizācijas arī turpmāk jāizmanto kā instrumentu informētības palielināšanai, informācijas apkopošanai, analizēšanai un apmaiņai, paraugprakses apmaiņai un pētījumiem, lai paredzētu jaunus un potenciālus riskus neatkarīgi no tā, vai tos izraisa sociālas izmaiņas vai tie ir saistīti ar tehniskiem jauninājumiem;
60. uzskata, ka ir svarīgi noteikt un uzraudzīt jaunus un potenciālus riskus, piemēram, psihosociālos riskus; tāpēc atzinīgi vērtē OHSА riska observatorijas darbību un gaida, ka Komisija ņems vērā šā darba rezultātus un nāks klajā ar attiecīgiem priekšlikumiem ikreiz, kad būs noteikti jauni riski;
61. iesaka dalībvalstīm īstenot nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu darbiniekiem, kuri strādā smagos vai bīstamos darbos, tiesības uz atbilstošu sociālo aizsardzību gan nodarbinātības laikā, gan pēc aiziešanas pensijā;
62. iesaka OHSА veikt īpašus pētījumus par problēmām un riskiem, ar kuriem saskaras pagaidu darbinieki, pagaidu darba aģentūru norīkoti darbinieki, kā arī darbinieki apakšuzņēmumos, lai tādējādi palīdzētu Komisijai un dalībvalstīm cīnīties pret šiem riskiem un atbilstoši īstenot spēkā esošos ar šīm darba ņēmēju kategorijām saistītos tiesību aktus, vienlaikus atzīstot, ka šo kategoriju darba ņēmēju nodarbinātības jomas, piemēram, celtniecība, dažās dalībvalstīs pēc savas būtības ir saistītas ar lielāku nelaimes gadījumu risku;
63. uzskata, ka globalizētajā vidē ir nepieciešams sadarboties ar starptautiskajām organizācijām, piemēram ar PTO, PVO un SDO) un nodrošināt, ka visas iesaistītās puses pieņem un īsteno starptautiskās konvencijas un nolīgumus par veselības aizsardzību un drošību darbā; uzskata, ka tas ir būtisks faktors, lai saglabātu ES konkurētspēju un novērstu ES uzņēmumu izvietojumu ārpus ES, meklējot tādu tiesisko vidi, kurā ir mazākas prasības attiecībā uz veselības aizsardzību un drošību darbā; turklāt uzskata, ka šis jautājums ir saistīts ar cilvēktiesību aizsardzību un tāpēc to vajadzētu aplūkot, risinot sarunas ar trešām valstīm;
64. tādēļ aicina dalībvalstis ievērot starptautiskos noteikumus par veselības aizsardzību un drošību darbā, jo īpaši — ratificēt SDO Konvenciju C-187 un īstenot ieteikumu R-197;
65. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.